

[Jørgen Jørgensen.]

ster straks foretaget en Række Foranstaltninger, som de særlige Forhold inden for det tyske Mindretal havde gjort nødvendige.

Naar det Forslag, som blev Resultatet af Kommissionens Overvejelser, ikke paa et tidligere Tidspunkt er kommet til Rigsdagen, skyldes det de særlige Forhold under Samlingsregeringen, hvor et enkelt Parti, naar der ikke var Enighed om en Sag, kunde hindre, at et Lovforslag blev fremsat. Det er beklageligt, at dette Forhold har medført, at der har maattet gaa saa lang Tid, før en Ordning kan komme i Stand med Hensyn til disse Skoler i Sønderjylland. Men det er helt urimeligt og uberettiget, naar det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen retter Angreb paa den tidligere Undervisningsminister af den Grund. Det ærede Medlem burde, før han rejste sin Kritik, have undersøgt disse Ting; han vilde da have faaet at vide, hos sin egen Partiformand f. Eks., at naar Sagen ikke kom til Rigsdagen hurtigt efter, at Kommissionen havde afsluttet sit Arbejde, var det ikke, fordi den daværende Undervisningsminister ikke interesserede sig for Spørgsmaalet, men fordi der ikke i Ministeriet kunde blive Enighed — den Enighed, som var Forudsætningen for dette Ministeriums Arbejde — om at fremsætte Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Appel havde ogsaa en vis kritisk Indstilling, fordi det var gaaet for langsomt, og der var sket for lidt med Hensyn til dette Forslag. Da jeg hørte det ærede Medlem, fik jeg imidlertid en Fornemmelse af, at det ærede Medlem selv endnu ikke er helt klar over, hvad han vil, og i hvert Fald ikke har været enig i de Drøftelser, der hidtil er foregaaet. Det var ogsaa en meget betinget anbefaling, det ærede Medlem gav Sagen, idet det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget paa mange Punkter var uigennemførligt, og det forekommer mig derfor, at hvis Undervisningsministeren ikke kan faa mere Tilslutning fra anden Side, tyder disse Udtalelser paa, at Lovforslaget ikke lige straks kan gennemføres. Derfor synes jeg heller ikke Kritikken fra det ærede Medlem Hr. Erik Appels Side var særlig velbegrunnet. Jeg tror, den højtærede Undervisningsminister kommer til at søge sig anden Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse, naar det ærede Medlem Hr. Erik Appel er saa kritisk indstillet. Men det er nødvendigt, at der snarest træffes en Ordning, og jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag, som jo i nøje Overensstemmelse med Kommissionsforslaget tilsigter at skabe

Grundlag for en Overgangsordning, en midlertidig Ordning.

Det var Kommissionens Standpunkt, og jeg forstaaer, at det ogsaa er den højtærede Undervisningsministers Standpunkt, at man ikke ved dette Forslag tager Stilling til eller foregriber den endelige Ordning af Skoleforholdene for Mindretallet. Der er saa megen Usikkerhed og saa mange uklare Momenter i denne Sag, at det vistnok er bedst at vente lidt, vente til Sindene er faldet mere til Ro, før endelig Stilling tages til en varig Ordning. Alle her i Salen er formentlig enige om, at der ogsaa i Fremtiden skal være Mulighed for, at det tyske Mindretals Børn kan faa Adgang til Undervisning i tysksprogede Skoler. Det, Diskussionen staar om, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være udelukkende private Skoler, eller om man skal bevare den hidtidige Ordning med baade kommunale Skoler og Privatskoler. Jeg mener, at Principperne i Jacob Appels Skolelov fra 1920 var rigtige, og at man bør opretholde den principielle Linie, som da blev fastlagt. Jeg har ikke dermed taget Standpunkt til Problemet om en endelig Ordning, men selve Principperne i Ordningen af 1920 synes jeg fremdeles er rigtige. Det er rigtigt, at der er Tyskere inden for Mindretallet, som har misbrugt den Frihed, de fik ved Mindretalsordningen i 1920; der er drevet nazistisk Propaganda i de tyske Skoler, og Mindretallet har i mange Tilfælde med det daværende stærke Tyskland i Ryggen tiltvunget sig Indrømmelser paa Skolevæsenets Omraade, som vi ikke bør opretholde, og som i øvrigt i det store og hele allerede er fjernet igen. Men selv om der altsaa har været Tyskere inden for Mindretallet, der har misbrugt den danske Stat og det danske Folks inødekommende og frisindede Holdning, saa har der ogsaa inden for Mindretallet været mange, som under Besættelsen var loyale Borgere over for den danske Stat. De inden for Mindretallet, der har forbrudt sig mod det danske Samfund, maa bøde derfor, de skal have deres Straf efter dansk Lov og Ret. Det vilde imidlertid ikke stemme med dansk Retsopfattelse, om vi dømte alle i Flok og tog Rettigheder fra Mennesker, som havde været loyale Borgere i Samfundet. Vor Stilling til det tyske Mindretal skal være bestemt af Hensynet til Ret og Rimelighed, og Rettensoren for os maa altid være, at vi behandler Mindretallet i Danmark paa samme Maade, som vi ønsker et dansk Mindretal behandlet, der lever i et fremmed Land. Men det Lovforslag, vi behandler, er jo en Overgangslov, noget midlertidigt.